

От. Таквози исканье, не може да се изпълни: Зато, това радост ли или жалостъ принася?

Сын. Жалостъ.

От Тази жалостъ звѣтъ покаяніе. Спрѣчь, който прави нѣщо, и слѣдъ малко желае да не бѣше го направилъ, тогази се покаява, претърпява, страда, покаяніе. Защо покаяване то принася болка, за това нѣкога покаяване то се зве болѣсть. Сега искамъ да ти споменѣ примѣръ на жалостно покаяване. Димитръ обыча да играй съ ножове и други остри сѣчева; много го въспирѣхъ отъ това; но той не се оставяше: и за това родители тѣ му прибрахъ сички тѣ такива и ги скрихъ. Но се случи веднѣшь да падна на рѣцѣ тѣ му бащинѣй а мечъ. Той го извади изъ капя та, и хвана да играе съ него толкози невнимателно, щото повреди десно то око на по малкій а си братъ. Мислишь ли, че неше да се покай до животъ а си: че не шеше да иска много пѣти и да дума: дано не бѣхъ земалъ мечъ а въ рѣцѣ тѣ си никога! Но това исканье неше да се изпълни никога, зацо е станало вѣчь. И отъ тогава колко то пѣти вижда едноокій а си братъ, жали и се скърби за безуміе то си. Зато, ако шеш да се наказвашъ отъ покаяніе то, отбѣгвай сички тѣ дѣла, на кошто слѣдствія та можеш да предпознаешъ.

15. РАЗУМЕНЪ, БЕЗУМЕНЪ.

С. Любезный отче, ты вчера каза, че Димитръ се покаялъ за безуміе то си. Що нѣщо е безуміе то?

От. Безуміе то е свойство на челоуѣкъ, който прави нѣщо вредно, или жално на себе, си. Знаешъ че едни нѣща ти принасятъ радостъ, а други жалостъ и неблагодарство.

С. Тѣй знаѣж го.